

& fructio eorum quam virtutum, & quia illius gratia, manifestum ex his. Quomodo autem, & per quæ id erit, utique confidendum. Diximus supra diuidentes, quod natura, & more, & ratione indigemus: ex his autem quales aliquos natura esse oportet determinauimus. Restat videre, utrum ratione prius an moribus sit eruditio facienda. hæc enim simul concordare debent optima concordatione. contingit enim rationem aberrare ab optima suppositione, & similes per mores duci. Clarum est hoc primum quidem, quemadmodum in aliis, quod generatio est à principio, & finis à principio aliquo alterius finis, ratio autem nobis & mens natura finis: quare ad hæc generationem ac morum institutionem parare oportet. Deinde ut anima & corpus duo sunt, ita quoque duas videmus esse animæ partes, vnam irrationalem, alterâ quæ habet rationem: habitus quoque earum duos, quorum alter est appetitio, alter mens. Ut autem corpus in generatione antecedit animam, sic pars irrationalis antecedit eam partem quæ habet rationem. Pater id in pueris, quibus statim ira & voluntas & concupiscentia existit: at ratio & mens, procedente ætate, in illis fieri natae sunt. Quapropter corporis curam necesse est prius suscipere, quam animi, deinde appetitus, curam tamen appetitus qui gratia nentis: curam verò corporis, quod gratia animi. Si ergo ab initio prouidendum est à legispositore, ut optima sint corpora eorum qui educantur, primo quidem circa coniugia prouidere debet, qua ætate & cuiusmodi existere, sint in matrimonium copulandi.

CAPVT XVI.

Hoc autem instituet legis positor, inspicere ad ipsos, & ad vitæ tempus, ut ætatibus in idem concurrant, nec discrepet gignendi potentia. Viro enim adhuc generare potente, si mulieri ipsa concipere non possit: vel muliere quidem ad concipiendum apta, si vir ipse non possit, lites ac discordiæ inter eos oriuntur. At filiorum quoque successionem est inspiciendum, ne nimis distent ab ætate paterna: quoniã nec ipsi senioribus gratiã referre vllam possunt, nec parentes filiis adiumenta præstare. Nec etiam nimis proximi ad ætatem paternam accedere debent filij.

κταν διαδοχῶν. δὲ γὰρ οὔτε λίαν ὑπολείπεται ταῖς ἡλικίαις τὰ τέκνα ἢ πατέρας ἀνόνητος γὰρ τοῖς μὲν ἀρεσθυτέροις ἢ χάρις παρὰ τὸ τέκνον, ἢ ἢ παρὰ ἢ πατέρας βελήθη τῶς τέκνοιο

A καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν τῶν τούτων, ἢ τὴν ἢ ἀρεσθυ, ἢ ὅτι δι' αὐτῶν, φανερόν ἐν τούτων. πῶς ἢ, καὶ δια τίνων ἔσται, τὸ δὲ θεωρητόν. τὸ χαροῦν δὲ διηρημένοι ἀπό τῶν, ὅτι φύσεως, καὶ ἔθους, καὶ λόγου δεῖ. τούτων ἢ ποίους μὲν πινὰς εἶναι καὶ τῶν φύσιν, διαφέρει ἀπό τῶν. λοιπὸν ἢ θεωρητοῦ πότερον περὶ αὐτοῦ τῶν λόγων ἀπὸ τῶν, ἢ πῶς ἔδειξαι. ταῦτα γὰρ δεῖ ἀπὸς ἀμῆλα συμφωνεῖν συμφωνίαν τῶν ἀριστῶν ἐν δὲ χεῖται γὰρ διηρημένους καὶ τὸν λόγον τῆς βελήθης ὑποθέσεως, καὶ διὰ ἢ ἔθων ὁμοίους ἢ χεῖται. φανερόν δὲ τὸ τὸ γὰρ, πῶς τὸν μὲν, καὶ δεῖ ἀπὸ ἐν τοῖς ἀλλοῖς, αἷς ἢ γένεσις ἀπὸ ἀρχῆς ὅτι, καὶ τὸ τέλος δὲ πινὰς ἀρχῆς ἀπὸς τέλους. ὁ ἢ λόγος ἡμῶν, καὶ ὁ τοῖς, τῆς φύσεως τέλος, ὡς ἀπὸς τούτοις τῶν γένεσιν

B γὰρ δεῖ ἀπὸς ἀμῆλα συμφωνεῖν συμφωνίαν τῶν ἀριστῶν ἐν δὲ χεῖται γὰρ διηρημένους καὶ τὸν λόγον τῆς βελήθης ὑποθέσεως, καὶ διὰ ἢ ἔθων ὁμοίους ἢ χεῖται. φανερόν δὲ τὸ τὸ γὰρ, πῶς τὸν μὲν, καὶ δεῖ ἀπὸ ἐν τοῖς ἀλλοῖς, αἷς ἢ γένεσις ἀπὸ ἀρχῆς ὅτι, καὶ τὸ τέλος δὲ πινὰς ἀρχῆς ἀπὸς τέλους. ὁ ἢ λόγος ἡμῶν, καὶ ὁ τοῖς, τῆς φύσεως τέλος, ὡς ἀπὸς τούτοις τῶν γένεσιν

C καὶ τῶν ἢ ἔθων δεῖ παρασκευάζειν μελέτην, ἔπειτα ὡς ἀπὸ ψυχῆ καὶ σώματος, ὅτι ὅτι, ἔπειτα καὶ τῆς ψυχῆς ὁρῶν, δύο μέρη, τὸ ἐν ὁρῶν, καὶ τὸ λόγον ἔχον, καὶ τὰς ἔξεις τὰς τούτων δύο τὸν ἀρεσθυμόν, ὡν τὸ μὲν ἐστὶ ὁρῶν, τὸ ἢ τοῖς, ὡς ἀπὸς ἢ τὸ σῶμα, ἀπὸ τῶν τῆ γένεσιν τῆς ψυχῆς, ἔπειτα καὶ τὸ ὁρῶν τὸ λόγον ἔχοντος. φανερόν ἢ καὶ τούτο. θυμὸς γὰρ καὶ βούλησις, ἐπὶ ἢ ὁπτιμῶν, καὶ γλυκύτης ἀδύτης ὑπάρχει τοῖς παιδίοις, ὁ ἢ λογισμὸς καὶ ὁ νοῦς, ἀπὸ τῶν ἐγγενῶν πέφυκε. διὸ πῶς τὸν μὲν τὸ σῶμα, τῶν ὁπτιμῶν ἀναγκασθόν, ἔπειτα πῶς τῶν ἢ τῶν ψυχῆς ἔπειτα, τῶν τῆς ὁρῶν, ἔπειτα μὲν τοῖς τῶν τῶν τῆς ὁρῶν, τῶν ἢ τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς.

Κεφάλαιον 15.

Eπειτα οὖν ἀπὸ ἀρχῆς τὸν νομοθέτην ὁρῶν δεῖ, ὅπως βέλτεται τὰ σώματα γίνονται ἢ τῶν ἐφορῶν, πῶς τὸν μὲν ὁπτιμῶν ἀπὸ τῶν συζευξίν, πότε καὶ ποίους πινὰς ὄντας καὶ ποιείσθαι ἀπὸς ἀλλήλους τῶν γαμικῶν ὁμιλίαν. Δεῖ δὲ δόξασθαι νομοθετῶν [ἀπὸ] ταῦτων τῶν κοινοῦ, ἀπὸς αὐτοῖς τε καὶ τὸν τῶν ζῆν χεῖρον, εἶνα συγκαταβάσθαι ταῖς ἡλικίαις ὅτι τὸν αὐτὸν κατέχον, καὶ μὴ διαφανῶσιν ἀδύναται, τῶν μὲν, ἐπὶ δυνάμει γένεσιν, τῆς δὲ, μὴ, δυνάμει ἢ ταῦτης μὲν, τῶν δὲ αἰδρὸς μὴ, ταῦτα γὰρ ποιῆ καὶ εἰσέσσει ἀπὸς ἀλλήλους, καὶ διαφορῶν. ἔπειτα, καὶ πῶς τῶν ἢ τῶν